

дданици). Отъ процентнитѣ числа на горната таблица може сжщо така да се прослѣди за редъ години какъ процентътъ на влоговетѣ, принадлежащи на дружества и учрѣждения систематически е нараствалъ отъ 37.6% прѣзъ 1896 г. до 69.4% прѣзъ 1908 г.; процентътъ на влоговетѣ на жени и сво-бодни занятия е останалъ почти въ едно положение, а само прѣзъ миналата година е показалъ чувствително намаление, когато пѣкъ % на групата чиновници и военни, както и на търговци и занаятчи послѣдователно е спадалъ. Намалението на влоговетѣ за послѣднитѣ двѣ групи се обяснява съ това, че като е била намалена лихвата, що плаща банката на срочнитѣ влогове, притежателитѣ на послѣднитѣ сж ги изтеглили обратно за да ги помѣстятъ въ държавни цѣнни книжа или пѣкъ въ прѣдприятия, които имъ обѣщаватъ по-голямъ доходъ.⁷⁾

Когато се говори за влоговетѣ, другъ не маловаженъ за тѣхъ въпросъ е на каква цѣна постъпватъ тѣ въ кредитното учрѣждение. А ние притежаваме всички елементи за да извършимъ това прѣсмѣтане: ние знаемъ както срѣдната норма на влоговетѣ, така и количеството на лихвитѣ, които Б. Н. Банка ежегодно е плащала за тѣхъ, начиная отъ 1886 г. Въ продължение на 20 години, 1886-1905 включително, при общъ разходъ отъ 73.182.622.25 лв. (сравни по-нататѣкъ съ отдѣла печалби и загуби), или срѣдногодишно 3.659.131.11 лв., Б. Н. Банка е платила цѣли 45.572.756.98 лв. или срѣдногодишно по 2.278.637.85 лв. за лихви на срочнитѣ си и безсрочни влогове. (Количеството на платенитѣ лихви за срочнитѣ влогове прѣзъ 1906, 1907 и 1908 г. г. е било 3.265.9 хил. лв., 2.825.8 хил. лв. и 2.212.1 хил. лв. съответно). Срѣдниятъ размѣръ на влоговетѣ прѣзъ това врѣме е билъ 37.951.806.08 л. (37.341.706.55 лв. срочни и 610.099.53 л. безсрочни). Слѣдователно, всѣки 100 лева вложени въ банката на сроченъ или безсроченъ влогъ, сж ѣ стрували едно върху друго по 6%/. Изъ петилѣтие въ петилѣтие този процентъ се е движилъ както слѣдва:

Петилѣтие	
1886/1890	5.80 %
1891/1895	6.34 %
1896/1900	6.57 %
1901/1905	6.19 %

Срѣдниятъ %/, плащанъ отъ Б. Н. Банка срѣщу влоговетѣ ѣ, се е движилъ паралелно съ измѣнението на тарифата, прилагана отъ банката и то-като е оставалъ най-близо,—както трѣбваше да се очаква, — до %/ на вло-

⁷⁾ Намалението на лихвата на срочнитѣ влогове при Б. Н. Банка съ 2% (отъ 6%, 5% и 4% на 4%, 3% и 2% на влоговетѣ съ срокъ 5, 3 и 1 година съ-ответно) отъ 20 февруарий 1903 г. е засѣгнало изпърво само частнитѣ влогове; намалението на лихвата съ 1% (отъ 6%, 5% и 4% на 5%, 4% и 3% за влого-ветѣ съ срокъ 5, 3 и 1 година съответно) за сумитѣ, вложени отъ благотворителни дружества и за оставения при банката пенсионенъ фондъ датира отъ 1 февр. 1906 г.

Изтегляването на срочнитѣ влогове е имало мѣсто прѣзъ послѣднитѣ 3 г. (1906/1908,) а особено прѣзъ 1907 година, когато е наченалъ да изтича срокътъ имъ отъ датата на намаление лихвата (20/II/1903) за тѣхъ: въ началото на 1906 г. (балансъ отъ 7 януарий) тѣ сж били 59, мил. лв., а въ края на годината сж оста-нали на 57, мил. лв., когато пѣкъ прѣзъ 1907 г. послѣдователно сж спадали отъ 57, мил. лв. на 47, мил. лв., сир. само прѣзъ 1907 г. сж били изтеглени обратно повече отъ 10 мил. лв. Прѣзъ това сжщото врѣме депозититѣ (цѣнни книжа) оста-вени на хранение при банката чрѣвѣрно сж се увеличили (отъ 22, мил. лв. срѣд-но прѣзъ 1905, на 35, и 39, мил. лв. прѣзъ 1906 и 1907 съответно). Съ това отчасти се обяснява изтегляването на влоговетѣ и помѣстването имъ въ правител-ствени фондове, които носятъ годишна лихва по 6½%.